

GEBROKEN WATERBAKKEN

Heer, ik geloof, Heer, ik geloof,
Alle dingen zijn mogelijk, Heer, ik geloof.

Laten we even een ogenblik blijven staan en onze hoofden buigen.

² Here Jezus, wij proberen op onze nederige manier aan U uit te drukken door dit te zingen dat wij geloven. En wij bidden, Here, dat nu, dat U door zult gaan met het breken van het Brood des Levens voor ons, ons te geven dat wat wij nodig hebben, uit Uw Woord. Want wij vragen het in Jezus' Naam. Amen.

³ U mag gaan zitten. Ik ben er vrij zeker van dat als wij, als ik het algenoegzame woord van *amen* nu zou zeggen, dat de verheven zegeningen van God nog steeds op dit gehoor zouden rusten.

⁴ Ik heb er vanmorgen gezeten en aandachtig geluisterd naar de dienst, genoten van de getuigenissen, de verschillende manieren die ieder heeft om zich uit te drukken. En om de nieuwkomers te horen, de Baptistenbroeder hier die kwam om zich te verontschuldigen omdat hij een beetje fout dacht. Dus ik—ik waardeer zeker de menselijk-, iemand die menselijk genoeg kan zijn of—of heer genoeg om, als hij denkt dat hij een fout heeft gemaakt. Hij verontschuldigde zich niet echt tegenover mij—ik was het niet aan wie hij zich verontschuldigde—het was God. Dus ik—ik waardeer dat, ziet u. God zegene onze broeder, en zijn evangelist-broeder.

⁵ Tjonge, die Baptist, weet u, ik behoorde vroeger zelf tot de Baptistenkerk. Ik was lid van de Zendings-Baptistenkerk. Toen ik onder de mensen kwam . . . ik weet hoe u zich voelt. Ik voelde me net zo—gewoon vol van iets dat ik—ik niet wist.

⁶ Ik herinner me mijn eerste ervaring van de Pinksterbeweging te zien, het was in Dowagiac, Michigan. . . Neemt u mij niet kwalijk—ik was in Dowagiac geweest op een visticht en kwam onderuit van Dowagiac naar Indiana. En dus ik zag de namen van “Jezus” overal op de auto's en zo en ik luisterde naar hun diensten die dag. En de volgende dag vroegen ze me om naar het podium te komen om een paar woorden te zeggen en dat deed ik. En ik . . . Ze vroegen me tot welke kerk ik behoorde en ik vertelde hen dat ik een Baptist was.

⁷ En die avond, ze hadden een oude kleurling die zou gaan prediken, en hij moet achter in de tachtig zijn geweest, en hij kwam naar het podium toe. De oude man, ze moesten hem bijna erheen leiden. Hij was, één van die lange predikersjassen aan, de fluwelen kraag, en slechts een klein randje wit, wollige haar

opzij. En ik dacht: “Al deze mannen hier en theologen, grote mannen, hoe ze deze dienst aan zó een kerel zouden laten geven? Wel, de oude man zou ergens in een stoel moeten zijn en zitten.”

⁸ Ze hadden die dag gepredikt over wat Jezus hier op aarde had gedaan. En, maar hij nam, nam zijn tekst, ik geloof dat het van Job was :7, 20—zeg, ik zou het niet zeker weten dat dat de Schriftplaats is. In elk geval, dit is het citaat, of een deel ervan: “Waar was u toen Ik de grondvesten van de wereld legde; toen de morgensterren tezamen zongen en de zonen Gods van vreugde juichten?” En hij sprak over wat er in de hemel gebeurde terwijl zij hadden gesproken over wat er op aarde gebeurde.

⁹ En ergens, na ongeveer vijf minuten nadat hij aan het spreken was, hij . . . raakte de Geest van de Here hem en hij sprong ver omhoog in de vloer en klikte zijn hielen tegen elkaar. Tjonge, er was zoveel ruimte als bijna de helft op dit podium was; en hij liep ervanaf, zei: “Jullie hebben gewoon niet genoeg ruimte hier voor mij om te prediken.”

¹⁰ Wel, ik was ongeveer twintig jaar oud toen. Ik dacht: “Als—als dat dat voor die oude man zal doen, wat zou het wel voor mij doen?” Ziet u?

¹¹ Ten behoeve van alles zo ordelijk mogelijk te houden voor onze nieuwe broeders, die we zeker in onze gemeenschap verwelkomen. Ik zie, ik geloof dat ze hadden gezegd dat er een priester hier zit, meen ik; natuurlijk, omdat ik Iers ben, is mijn familie Katholiek. En dus waren er nog een paar meer—Baptisten en verschillenden. U was misschien wat verward een tijdje geleden. Ik merkte op dat geen van de broeders erover spraken, maar ik dacht dat ik zou proberen het recht te zetten. Toen broeder Shakarian . . . Nadat de fijne spreker hier zo vervuld werd met blijdschap van te weten dat de komst van de Here zo dicht ophanden is, hij—sprak hij in een onbekende taal tot ons. En wij hebben uitleggers die de uitlegging geven. En de Schrift zegt: “Als er geen uitlegger is, laat hen dan zwijgen.” Maar als—als ze in tongen spreken en het dan uitleggen, wordt het profetie. Dus de kleine verwarring van—van twee van hen tegelijkertijd. Nu, dat was helemaal niet verwarrend, ziet u; omdat één van hen de uitlegging gaf, de andere profeteerde. Ziet u? Dus dat is . . .

¹² Ik dacht dat ik het onze broeders zou laten begrijpen, als ze het niet begrepen, omdat een van hen correct bezig was met het geven . . . Hebt u de tijdslimieten van elk opgemerkt? En de andere was gewoon zo vervuld, zelf, dat de Geest van God door de ene profeteerde; aan het uitleggen, de andere gaf de uitlegging. Zodat het duidelijk mag zijn dat u . . . wij niet . . . Soms, voor het natuurlijke verstand . . . Net zoals onze dierbare broeder die vanmorgen de verontschuldiging gaf. Het is wat verwarrend voor de persoon die het niet begrijpt. Maar voor degenen die in, de veteranen van de strijd waarin we ons bevinden—wel, wij

begrijpen dat, wat deze dingen zijn. Dus ik dacht gewoon dat ik iets erover zou zeggen, als het in orde was.

¹³ Nu, ik—ik weet dat dit geen plaats is om dit te zeggen. Maar aangezien iedereen kleine dingen heeft verteld, heb ik . . . Weet u, die kerel zei, de oude kleurling zei: “U hebt niet genoeg ruimte voor mij om te prediken.” U hebt niet genoeg *tijd* voor mij om te prediken. [Samenkomst applaudisseert—Red.] Nogal langdradig.

¹⁴ Een man zei, op een dag, zei: “Een prediker kwam langs—hij was twintig jaar lang een voorganger in de gemeente geweest. En hij predikte altijd precies dertig minuten, elke zondagmorgen in zijn gemeente.” En hij zei: “Deze zondagmorgen predikte hij drie uur.”

¹⁵ En dus riep de raad van diakenen hem erbij en zei: “Voorganger, wij waarderen u echt.” Zeiden: “Wij weten altijd dat—dat u voor de Bijbel en Zijn rechten staat.” En zei toen: “En u ons altijd corrigeert zodat we ons zuiver en rein kunnen voelen voor God. En wij waarderen u werkelijk en wij geloven dat u Gods dienstknecht bent. En we hebben die boodschap vanmorgen zeker gewaardeerd. Maar,” zeiden, “er is slechts één ding waarover we u willen vragen.” Zeiden: “Wij hebben u geklokt, als een raad van diakenen.” Zeiden: “Elke zondagmorgen bent u precies dertig minuten, en vandaag was u drie uur.” Zei: “Nu, bedenk: wij waarderen elk stukje ervan. Het was in orde.” De oude man zich goed laten voelen, weet u.

¹⁶ Hij zei: “Wel, broeders, ik zal u vertellen hoe het is.” Zei: “Elke ochtend, wanneer ik naar . . . ik naar de preekstoel geroepen word,” zei: “doe ik een van die kleine pepermuntjes in mijn mond;” hij zei: “en ik zuig er gewoon op.” En zei: “Wanneer het pepermuntje verdwenen is,” zei: “het duurt maar dertig minuten,” en zei: “dan stop ik met prediken.” Hij zei: “Weet u, vanmorgen dacht ik dat ik wat over de tijd was. Ik spuugde het uit: ik had een knoop in mijn mond.”

¹⁷ Ik zal er niets in gaan stoppen—dus we—hoop dat we geen knopen in onze zak krijgen. Maar wij zijn . . . Ik hoop dat dat hier niet heiligschennend klonk. Maar ik . . . Weet u, zelfs God heeft een gevoel voor humor, weet u.

¹⁸ Dus we zijn erg dankbaar om hier te zijn en deze tijd van gemeenschap te hebben en—en met dit grote voorrecht om het Brood des Levens nog eens opnieuw te breken, op mijn eigen eenvoudige kleine wijze. Ik weet het, als theologen, zoals die man hier gisteravond sprak, uit Engeland; tjonge, ik heb er een hekel aan om achter een persoon als die op te staan, met mijn zevende klas-opleiding. Maar ik hoop dat God aan u de betekenis in mijn hart zal uitleggen. Ziet u? Als mijn woorden niet juist zijn, zijn mijn bedoelingen, vertrouw ik, dat wel.

¹⁹ Nu, laten we in de Schrift lezen. Velen van u volgen het graag. En ik ga vanmorgen voor slechts enkele ogenblikken lezen uit het

boek Jeremia, de profeet, het 2e hoofdstuk, en ik ga nu beginnen met het 1e vers.

Voorts kwam het Woord des HEREN tot mij, zeggende:

Ga heen en roep voor de oren van Jeruzalem, zeggende: Zo zegt de HERE: Ik gedenk u, de vriendelijkheid van uw jeugd en de liefde van uw ondertrouwde, toen gij achter Mij aan ging in de woestijn en in het land dat niet bezaaid was.

Israël was heiligheid voor de HERE, en de eerstelingen van Zijn opbrengst; allen die Hem verslinden, zullen . . . en voor schuldig worden gehouden; kwaad zal over hen komen, zegt de HERE.

Hoort gij het Woord des HEREN, o huis van Jakob, en al de geslachten van het huis van Israël;

Zo zegt de HERE: Wat onrecht hebben uw vaders in Mij gevonden, dat zij verre van Mij geweken zijn en de ijdelheid hebben nagewandeld, en ijdel zijn geworden?

Noch zeiden zij: Waar is de HERE, Die ons uit het land Egypte heeft opgevoerd, en ons door de wildernis heeft geleid, door het land van woestijnen en van kuilen, door het land van dorheid, en van de schaduwen van de dood, door het land waar niemand doorheen trok, en . . . geen mens woont?

En Ik bracht u in een overvloedig land, om de vrucht daarvan te eten en de goedheid ervan; maar toen u binnenkwam, hebt gij Mijn land verontreinigd, en Mijn erfenis tot een gruwel gemaakt.

En de priesters zeiden niet: Waar is de HERE? En de hand van de wet kende Mij niet; en de herders ook overtraden tegen mij, en de profeten profeteerden door Baäl, en wandelden naar dingen die niet baten.

Daarom zal Ik . . . met u twisten, zegt de HERE, en met uw kindskinderen zal Ik twisten.

Want . . . over dit land Kittim, en zie; en in de Kedar, en let met vlijt op dat, en zie of er zoiets is.

Heeft een natie hun goden veranderd, die . . . geen goden zijn? maar Mijn volk heeft hun heerlijkheid veranderd voor hetgeen wat niet van nut is.

Wees ontzet, o gij hemelen, hierover, en wees verschrikkelijk bevreesd, . . . diepbedroefd, zegt de HERE.

Want Mijn volk heeft twee boosheden gedaan; zij hebben Mij verlaten, de bron van levende wateren, en hebben zich bakken uitgehouwen, gebroken bakken, die geen water kunnen houden.

20 Moge de Here Zijn zegeningen toevoegen aan het lezen van Zijn Woorden. En ik zou graag—graag een tekst daarvan nemen, namelijk: *Gebroken waterbakken*.

21 Wanneer, bij het lezen van dit Schriftgedeelte vanmorgen, en alle Schrift is gegeven door inspiratie. En wij komen naar het Huis des Heren voor correctie en voor begrip. En soms dat als wij de . . . welk klein ding ook in de weg zien.

22 Zoals deze militair een tijdje geleden die tot ons sprak en zei dat sommige bepaalde dingen, dat misschien wellicht in een ander land een bepaalde raket heeft of—of iets in die zin, en wij iets moeten vinden om dat tegen te gaan in—in een militaire strategie.

23 Wel, hetzelfde gaat op in een kerk, voor een gemeente waar een man predikt, of als hij een evangelist is, op het veld. Wanneer hij opstanden ziet en iets dat net begint, aan de gang, z'n beginstadium of wat het ook is; is het die man, als hij een dienstknecht van God is, om die zaak zo ver weg te houden van de gedachten van de mensen dat ze er bij vandaan zullen blijven. En we willen niet dat dat gebeurt, dat we in zulke plaatsen komen.

24 Nu, gedurende de tijd van Jeremia hier, zijn profetie, was het ongeveer zestig jaar geweest sinds de dood van—van Jesaja—Jesaja. En ze waren ongeveer zestig jaar zonder een grote profeet geweest. Er was Habakuk en enkele van de kleine, mindere profeten, maar Jesaja was de laatste grote profeet. En de mensen hadden, gedurende deze tijd, hadden niemand gehad om hen eruit te roepen. Ze waren afgedwaald. Al waren ze Gods volk, waren afgedwaald in deze toestand nu waar—waar we ze in aantreffen als Jeremia kwam om tot hen te profeteren. En Jeremia was ook . . . Hij profeteerde vóór de ballingschap, en ook ging hij in ballingschap met hen.

25 En dan, natuurlijk, kwam Daniël achter Jeremia aan. En Daniël zei dat hij begrip had door de Schrift van de zeventig jaar dat ze daar zouden zijn.

26 Natuurlijk was daar een andere profeet, onder hen, die van dit juk wilde maken, zoals hij het op zijn nek legde, dat het een kleinigheid zou zijn, dat binnen twee jaar, wel, God hen allemaal terug zou brengen, maar Jeremia wist wel anders. En we weten wat er gebeurde met de profeet die verkeerd profeteerde: hij stierf datzelfde jaar. Dus God zou hem niet laten blijven.

27 En nu, we merken ook de toestanden van de mensen op in die dag. Nu, ik wil niet dat u mij verkeerd begrijpt; ik—ik ben niet, bedoel . . . in wat ik hier bedoel te zeggen, enkele Schriftgedeelten en kleine aantekeningen.

28 Vroeger was het zo dat ik niet—mijn Schriftgedeelten en dergelijke niet op hoefde te schrijven. Maar nadat ik de vijfentwintig gepasseerd ben, voor de tweede keer—wel, ik—ik herinner het me niet meer zoals vroeger; dus ik schrijf een

Schriftgedeelte op en weet min of meer daarvan waar ik heen ga. En dan zoveel tijd om voor de zieken te bidden, enzovoort, en op pad en weg: ik heb geen tijd om echt te studeren zoals ik zou moeten doen.

²⁹ Nu—maar deze grote profeet van deze dag was Jeremia, en hij was iets in de trant van Amos en vele van de andere profeten die opstonden. Hij was ontsteld toen hij de toestanden van de natie zag. Nu, er waren plaatsen. . .

³⁰ Soms, wanneer u over een natie spreekt, kan er gedacht worden dat het betrekking heeft op een—een bepaalde groep. Dat is het niet. Het is het algemene beeld van het land. En wij vinden vandaag een—een heel vergelijkbare toestand vandaag zoals het was in de dagen van Jeremia: dat het land zelf in het geheel min of meer in afgoderij is gegaan; min of meer. . . ik zou zeggen: van God is weggekomen. En door dat te doen, is het de zwakheid van de preekstoel geweest. Want als de preekstoel rechtdoorzee zou zijn gebleven, en bij het Woord van God, zou God in elke kerk zijn zoals Hij Zich hier onder ons beweegt. Maar ze zijn daarvan weggeleid. En dat is de zaak waar ik—ik vanmorgen over wil spreken. En nu ontdekken we dat dat absoluut waar is in elk tijdperk.

³¹ Ik geloof dat het Amos was, zoals ik een tijdje geleden naar hem verwees, dat hij zei dat hij “geen profeet was, noch de zoon van een profeet.” Maar zei dat: “Wanneer de leeuw brult, wie kan er anders dan vrezen?”

³² En als iemand ooit een echte leeuw in de woestijn heeft horen brullen— deze die je hier in de kooien hoort, miauwen gewoon. Maar wanneer er een brult, in de woestijn, slaat alles er acht op. Ik heb in de jungle gelegen om op ze te jagen. En hij is de koning van de dieren; en wanneer die leeuw brult, stoppen zelfs de kevers met brommen—alles stopt. De—de jakhalzen en de— en de hyena’s die huilen en de andere dieren en het gekrijs van de bavianen en apen, de kevers, u kunt uzelf nauwelijks horen denken; maar laat in de verte een leeuw brullen, en elke kever zal stoppen te brommen. Ziet u, alles is bang voor hem. Al zijn er vele dingen die hem kunnen doden, maar hij wordt erkend als de koning onder de dieren.

³³ Hij zei: “Wanneer de leeuw brult, wie kan anders dan vrezen?” Hij zei: “Dan, God heeft gesproken, wie kan anders dan profeteren?”

³⁴ En dat is denk ik de toestand waar die uitdaging vandaag opnieuw aan voldoet. Góð heeft gesproken. Ziet u? En we zien het handschrift op de muur; dus het is erg gemakkelijk om te profeteren en te zien dat we bij de eindtijd zijn.

³⁵ En we zien God, vanuit elk deel van denominaties—helemaal van het Katholicisme, door al de Protestantse kerken, Boeddha’s en wat al niet, uit India, en wat al nog meer— dat Hij Zijn volk

bijeen aan het roepen is, ze samenbrengt. En ik ben—ik ben daar erg blij om, om deze dag te zien aankomen. Nu, wij . . . Het is—het is een grote dag—een van de grootste voorrechten.

³⁶ Dat, als ik moest—als ik er kennis van zou hebben voordat er een wereld was, toen wij zielen waren, een deel van God, wat wij zijn— want wij waren mét Hem vóór de grondleggingen van de wereld. Want er is maar één vorm van eeuwig leven, en dat is God. En wij zijn een deel van Hem. We waren niet zozeer dat we kennis hadden en—en konden denken en een wezen hadden; maar we waren in Zijn gedachten, van wat we waren, vóór de grondlegging van de wereld. Want wij zijn een deel van Hem zoals mijn zoon een deel van mij is en ik een deel van mijn vader ben, enzovoort. Wij zijn zonen en dochters van God, door Zijn voorkennis.

³⁷ En daarginds, als ik er kennis van had kunnen hebben, zoals ik er nu kennis van heb, en over de hele tijdspanne had kunnen kijken, en Hij tegen mij zou hebben gezegd: “In welke tijd wil jij leven?” Ik zou hebben gezegd: deze tijd, nu, net aan de vooravond van de—het eindigen van de wereldgeschiedenis en het komen van het Koninkrijk van God om op aarde te worden gevestigd. Ik denk dat het de meest glorieuze tijd van alle tijdperken is: nú.

³⁸ We ontdekken hier dat Israël beschuldigd wordt door de profeet, toen God hem verordineerd had en hem uitzond, werden ze beschuldigd van twee grote zonden. En we willen spreken over die twee dingen die zij hadden gedaan. En daaruit willen we daar ons voordeel mee doen. Nu, zij hadden zich van God afgekeerd, de Bron van levend water, en hadden zich waterbakken uitgehouwen. Ze hadden zich afgekeerd van de zaak die God hen gegeven had en hadden zich iets uitgehouwen dat ze zelf hadden gedaan. En deze waterbakken, als u opmerkt, hij had—zij waren gebroken, en ze lekten.

³⁹ Nu, een gebroken waterbak kan geen water vasthouden. Het zal er uitlekken. Ik ben opgegroeid op een boerderij en ik weet wat een oude waterbak is en de moeite die we ermee zouden hebben.

⁴⁰ En deze lekkende waterbak is een—een heel mooi beeld, denk ik, van deze dag, dat wanneer (onze), alles wat we hebben geprobeerd te doen om de mens bij elkaar te krijgen—mensen bij elkaar te krijgen, kerken bij elkaar te krijgen— het is altijd op het gebied van intellectuele pogingen geworden. We hebben geprobeerd om al de Methodisten Baptisten te laten worden en omgekeerd en de verschillende denominaties. En dat was niet Gods programma om mee te beginnen.

⁴¹ God heeft maar één ontmoetingsplaats. Hij zei daar in het boek Exodus: “dat Ik gekozen heb de plaats om Mijn Naam te plaatsen; en dat is de enige plaats waar Ik mensen zal ontmoeten.” En Hij had een plaats gekozen om Zijn Naam te

plaatsen. En waar Hij Zijn Naam plaatste, dat is waar Hij Israël ontmoette. Hij heeft een plaats waar Hij Zijn gemeente vandaag ontmoet—en Hij koos die Naam; en die Naam is Jezus Christus. En daar is waar Hij de ware gelovige ontmoet, wanneer hij in Jezus Christus is. Dat is waar God koos om Zijn Naam te plaatsen.

U zegt: “Gods Naam?”

⁴² Hij zei: “Ik kwam in Mijn Vaders Naam.” Dus dat is waar God Zijn Naam plaatste: was in Christus. En in Christus is waar we allen samen kunnen komen, onder het vergoten Bloed, en daar echte, ware gemeenschap hebben.

⁴³ God maakte Zijn programma in het begin in de hof van Eden, waar, de plaats waar Hij de mens zou ontmoeten, en dat was niet op intellectueel inzicht; als dat zo was, was Eva precies in overeenstemming met Zijn programma. Maar wij weten dat omdat zij Satans intellectuele opvatting aanvaardde: “Zeker zal God het niet,” maar God zei dat Hij het zou! En dus toen koos Hij de plaats van verlossing, en het was door Bloed, en niet door intellectuele opvatting.

⁴⁴ Dus we slaan alleen maar tegen de lucht; maar het is gewoon de menselijke natuur dat—dat mensen zullen proberen om—om dat te doen. Als we tijd hadden, zouden we het uit kunnen splitsen in vele onderdelen, maar ik wil die knoop niet. Dus we zullen gewoon proberen om het zo eenvoudig mogelijk te maken: “lekkende waterbakken.” En we ontdekken dat het—het absoluut weer is gebeurd— het is precies een beeld van ons tijdperk waarin we leven, van al ons proberen.

⁴⁵ En geen minachting voor elke inspanning die welke dienstknecht van God ook die zelfs de Naam van Jezus Christus noemt. Hij behoort geëerd te worden, voor zelfs maar Zijn Naam te noemen uit eerbied en respect. En de grote evangelische systemen die de aarde hebben doorkruist, enzovoort, in deze laatste dagen— ik denk dat we nog steeds nooit in staat zullen zijn om mensen in één hart te krijgen totdat we hen onder het Bloed van Jezus Christus krijgen. Dat is de enige plaats waar we ooit veilig zullen zijn.

⁴⁶ Iemand belde me niet lang geleden op vanuit het oosten en zei: “Broeder Branham, ik hoor dat u bent verhuisd naar—naar Arizona en u een—een plaats daar hebt gevormd waar dat er veiligheid is.” En zoals u weet hoe de boodschap kwam en de Here mij vertelde wat er in Alaska zou gebeuren en hoe naar beneden door Californië heen het zou zijn, en het is gewoon zo geweest. Ze zeiden: “Nu, als dat aan het beven is, en alles: waar is de veiligheidszone?”

⁴⁷ Ik zei: “Er is één veiligheidszone waar ik van weet. Dat is in Christus. Want degenen die in Christus zijn, zullen . . .” Het is de enige die ik ken.

48 Nu, Jeremia werd ook “de wenende profeet” genoemd. En vanwege, geloof ik, wat deze profeet deed wenen—wenen, liever gezegd, was omdat, hij als profeet, (en het Woord des Heren komt tot dezulken) en de mensen te zien wandelen volgens hun tradities, en dachten dat ze in orde waren, en totaal geen manier om ze te doen omkeren.

49 Want ze gingen regelrecht in ballingschap, want wij weten: u oogst wat u zaait— ongeacht wie u bent, wat u bent. En wij als een natie hebben geoogst, of gezaaid liever, en we moeten oogsten. Ik spreek morgen, zo de Here wil, in de namiddag, over *Geboorteweëën*; en ik—en ik raak dat daarbinnen aan, dat we nergens mee weg kunnen komen; we moeten oogsten wat we zaaien.

50 En als God ons ermee weg zou laten komen met onze verdraaiing van het Christendom vandaag en de mensen te verdraaien tot deze dingen die zogeheten Christelijkheid is—zoals broeder Moore eens zei: “Hij zou moreel verplicht zijn om Sodom en Gomorra op te wekken en Zich te verontschuldigen dat Hij hen had verbrand.” Dat is juist; want God is nog steeds rechtvaardig. En waar onrecht is gekomen; het is—het betaamt Zijn heiligheid en Zijn Woord dat Hij mensen laat oogsten voor wat ze zaaien; en we zullen dat moeten doen.

51 Nu, merk op: zij hadden Hem, de Bron, van levende wateren, verlaten en hadden zich waterbakken uitgehouwen.

52 Nu, er zou misschien hier iemand mogen zijn die niet zou begrijpen wat een waterbak is. Een waterbak is een door de mens gemaakte tank die de plaats van een bron probeert in te nemen. Het is iets dat iemand heeft uitgegraven. En hoevelen weten wat een waterbak is? Prima. Goed—een heleboel plattelandsmensen hier vanmorgen. Dus, zij. . . Ik herinner me de oude waterbak op de plek, hoe die eruitzag—en ik was altijd bang om uit het ding te drinken. Het was een—een door de mens gemaakte tank. En er kan nooit op worden vertrouwd. U kunt niet vertrouwen op een waterbak.

53 Nu, alles wat de mens doet, is meestal niet erg goed. Maar, net zoals de—de Here de tijd in—in—in z'n omloop zette—en de aarde die draait; elk jaar, elke keer dat het overgaat, elke dag, elk uur, en de zon die ondergaat—en het faalt nooit. Maar de allerbeste horloges die we kunnen krijgen, zullen ongetwijfeld vele minuten in een maand tijd achterlopen. Maar ziet u, alles wat God doet is volmaakt en wat de mens doet is onvolmaakt. Dus waarom accepteren wat de mens doet wanneer u volmaakt kunt hebben?

54 Ik heb dat altijd gezegd over ons Pinksternensen. Ziet u: wij weten, en wij zijn niet—we zijn niet uit de orde, natuurlijk, van God, dat geloven we niet; maar we weten ook dat wij onder ons mensen hebben die de ander proberen na te bootsen. Dat is gewoon menselijk. Ze zullen proberen dat te doen. Ze deden

het in de Bijbel: “Eén: ‘Ik ben van Paulus,’ ‘Ik ben van Silas,’” enzovoort. Maar zij—ze proberen na te bootsen wat iemand anders deed, of aan het doen is.

⁵⁵ Maar waarom zou u een valse nabootsing aannemen wanneer de hemel vol is van het echte— wanneer “de belofte voor u is en voor uw kinderen”? Waarom zouden wij iets aannemen dat anders was? Waarom zouden wij een geloofsbelijdenis of een dogma opnemen, terwijl de Bijbel het onvervalste Woord van God is? Waarom zouden wij proberen eraan toe te voegen of er vanaf te nemen, terwijl de Here Jezus in Openbaringen 22:18 zei: “Wie er één Woord vanuit zal nemen of er één woord aan toe zal voegen, zijn deel zal uit het Boek des Levens worden genomen”?

⁵⁶ Toen God in het begin het menselijk ras in . . . op aarde zette, vertelde Hij hen dat zij door Zijn Woord leven. Nu, het Woord van God is als een ketting: u gaat ermee de hel over; en zijn keten is alleen op z'n best bij z'n zwakste schakel, en God wil dat wij elk Woord ervan houden. Nu, dat was het begin van de Bijbel; slechts om één Woord te breken, liet het menselijk ras in een duisternis van de dood storten.

⁵⁷ Jezus kwam in het midden van de Bijbel; en Hij zei “dat de mens niet zal leven door brood alleen, maar door elk Woord.” Niet slechts een deel van de Woorden of negennegentig van de honderd; maar élk Woord—net zoals Eva en Adam dat waren.

⁵⁸ En in het laatste van de Bijbel, Openbaringen 22:18, zei Hij “dat wie een Woord hieruit zal nemen of één woord eraan toe zal voegen!”

⁵⁹ Dus waarom moeten we hierin iemands ideeën over dingen injecteren wanneer dit Gods eigen idee erover is? Wij willen nemen wat Hij zei. En er staat ook geschreven: “Laat ieders mens zijn woord een leugen zijn en Mijne de waarheid zijn.”

⁶⁰ Dat is wat er aan de hand was met deze profeet. In de dagen van Jeremia: hij was een profeet, hij hād het Woord van de Here. En deze kerel probeerde er iets bij in te injecteren. Nu: er kan niet op vertrouwd worden. En ik vergelijk deze tanks nu met deze systemen waarmee we hebben geprobeerd om er, en de plaats hebben geprobeerd in te nemen van het oorspronkelijke Woord van God.

⁶¹ Want niets kan Zijn plaats innemen. Het is God. “In den beginne was het Woord; en het Woord was bij God, en het Woord was God. En het Woord werd vlees gemaakt en woonde onder ons.” En Hebreëen 13:8 zei: “Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.” Hoe kunnen we ons daaraan onttrekken? Het moet de waarheid zijn. Hij blijft Dezelfde. Hij is Dezelfde in ieder beginsel.

⁶² Dat is de reden dat u ervan geniet, u Baptisten en Methodisten en Katholieken en Presbyterianen enzovoort, van die tegenwoordigheid genieten. Ergens in u hebt u

God aangenomen. Misschien eens op een intellectuele wijze, misschien hebt u de kracht van God gevoeld en bent u een dienstknecht van God; maar wanneer u werkelijk in God kunt komen, en uw plaats in Hem kunt herkennen als een zoon of een dochter van God, dat is wat die grote ontroering bij u brengt die God voorhad dat u die zou hebben.

⁶³ Nu, we merken in Markus het 16e hoofdstuk dat Jezus niet zei: “Ga heen in heel de wereld en—en—en onderwijs.” Hij zei: “Ga, predik het Evangelie.” Het Evangelie prediken is de kracht van de Heilige Geest te demonstreren! “Ga heen in heel de wereld en demonstreer de kracht van de Heilige Geest.”

⁶⁴ Sprekend met een broeder, één van de sponsors op de . . . mijn samenkomst in India, in Bombay daar, daar in Zuid-Afrika en verschillende plaatsen, waar de zendingen het hadden onderwezen als een woord, of als een intellectuele opvatting. Maar op een dag in de samenkomst, toen de Heilige Geest Zelf neerkwam en dertigduizend inboorlingen bij één altaaroproep redde, en precies op dezelfde grond waar ze stonden. Vrouwen, die daar stonden, die zo naakt waren geweest als ze bijna waren toen ze ter wereld kwamen, en op hetzelfde ogenblik dat ze hun handen opstaken om Christus te ontvangen. . . .

⁶⁵ En de Heilige Geest viel op de plaats en genas vijftigduizend mensen in één keer— uit rolstoelen, veldbedden en brancards. De burgemeester van de stad liet me de volgende dag naar deze busladingen kijken die door de straat gingen.

⁶⁶ Die vrouwen die daar stonden, naakt—niet wetend dat ze naakt waren. Maar zodra de Heilige Geest hen trof, vouwden ze hun armen om weg te lopen van de tegenwoordigheid van hun mannen.

⁶⁷ En ik vraag me af van hoe dat wij in Amerika, die onszelf een Christelijk land noemen, en in de tegenwoordigheid van God; en elk jaar nemen wij, onze vrouwen, meer af. En u zou meer aan moeten doen. En hoe meer van Christus u aandoet, hoe meer u zich bewust zult zijn van uw eigen toestand. Soms, als ik de wijze zie waarop mensen zich op straat gedragen, vraag ik me af of het wel helemaal psychisch in orde is. Het lijkt alsof ze zich niet realiseren dat, wanneer ze dat doen, wat ze doen: ze maken zichzelf tot een lokaas voor de duivel en om zielen naar de hel te sturen. Jazeker. Maar de wereld is in een verval, zoals het was in de dagen van Jeremia.

⁶⁸ Nu, terug naar de waterbak. Nu, op deze waterbak kan niet worden vertrouwd, omdat hij zichzelf niet kan vullen. En het moet van de plaatselijke regens afhangen om het te vullen— de plaatselijke regens of de plaatselijke opwekkingen, om een kleine opwekking *hier* te hebben en een kleine opwekking *daar*, enzovoort, om het opgevuuld te krijgen. Dus er kan niet

op gerekend worden. Het kan zichzelf niet vullen. Het is ontoereikend voor zichzelf. Het kan het niet. En het moet van de regens afhangen om hem te vullen.

⁶⁹ Dan, laten we opmerken waar het—het zijn regen vandaan krijgt—waar het zijn water vandaan krijgt (de waterbak). Het komt van het dak van de schuren af, afdaken—waar al het vuil dat het stof daar omhoog waait, regelrecht de regen in spoelt en regelrecht naar beneden de waterbak in, een door de mens gemaakte tank. Het wordt bijna als een beerput. En het spoelt van het dak van de schuur af, waar al de dieren, van de stank op de boerenerven enzovoort en gaat zitten. En de lucht het—het stof en zo boven op de schuur erin waait; en dan komt de plaatselijke regen er en spoelt de regen er zo af.

⁷⁰ En dan wordt het water gedragen door een door de mens gemaakte goot, door een door de mens gemaakte pijp, naar een door de mens gemaakte tank. En dan, wanneer het daar aankomt, is het smerig, zo smerig, dat je er een filterdoek op moet doen, of je zou het niet kunnen drinken. Nu, ziet u, het spoelt van het dak af, door een door de mens gemaakte goot, door de mens gemaakte pijp, in een door de mens gemaakte tank. En dan met een door de mens gemaakte filter eroverheen om ervoor te zorgen dat sommige van de beestjes en dergelijke worden achtergehouden.

⁷¹ Nu; nu merken we op, in deze . . . een paar dagen nadat het water daar zit, in deze door de mens gemaakte denomina-. . . of tank. Pardon. Pardon. Goed. Nadat het—nadat het weggespoeld is, van allerlei theologieën en dergelijke die erin zijn gespoeld; nu, komen we erachter dat wanneer het daar een paar dagen staat, dat het gestagneerd raakt.

⁷² En ieder weet, in de geschiedenis van de gemeente, wanneer God iets uitzendt, een boodschap, en het vers van God komt, dan, na het—het leven van die stichter (of wat het ook mag zijn—noemt u hem hervormer, of wat u er ook over wilt zeggen), na zijn dood, dan krijgen ze een systeem uitgewerkt en maken ze een organisatie. En zodra ze een organisatie daaruit maken, sterft het daar. Het staat nooit weer op. Het heeft het door elk tijdperk heen gedaan, helemaal terug.

⁷³ Ten aanzien van deze Katholieke priester die hier zit: toen God de gemeente organiseerde . . . of het niet organiseerde—God organiseerde nooit een gemeente. Hij is niet in dat soort zaken. Hij is in geboorte, niet organisatie. Dus toen God de gemeente begon op de dag van Pinksteren. En toen, tenslotte, in Nicea, Rome, organiseerden ze het—en daar is waar het zijn kracht verloor.

⁷⁴ Dan komen we zo verder tot de Lutherse reformatie, en het was een groot iets. Het Woord van God werd gegeven: “De rechtvaardige zal leven door geloof.” En toen ze dat deden, in plaats van allen samen op te trekken, allemaal samen en verder

te marcheren, maakten ze een Lutherse kerk, scheidten zich af van déze groep, en toen stierf het.

⁷⁵ Toen deed God John Wesley opstaan met heiliging, de boodschap van het tweede werk van genade, en het was een wonderbare zaak. Maar na Wesley en Asbury, organiseerden zij het; het stierf.

⁷⁶ Toen kwamen de Pinkstermensen op met het herstel van de gaven. Ze deden het prima; wat gebeurde er? Organiseerden het en het stierf. Precies.

⁷⁷ Nu, te midden van dit alles, roept God nog steeds een overblijfsel uit elk van die generaties. Dat is Hij zeker. En het is onze tijd van eruit te komen, van samen te vergaderen. En dat is waar ik denk dat de Volle Evangelie Zakenlieden een grote rol hebben gespeeld in het afbreken van deze muren en te zeggen “dat er geen verschil in ons is. Laten we samenkomen en God aanbidden onder één beginsel; níét onder een organisatie.” Als het een organisatie was, zou ik nu meteen van dit podium afgaan. Ik heb er niets mee te maken.

⁷⁸ Wat het is: het moet een gemeenschap zijn, en niet een gemeenschap van een of andere geloofsbelijdenis, maar gemeenschap in Christus, door de kracht van Zijn opstanding. Dat is hetgeen wat leven brengt; het brengt geboorte.

⁷⁹ En voordat geboorte kan komen, beseffen we dat er dood moet zijn vóór geboorte. En een geboorte is een puinhoop, het maakt mij niet uit wat voor een geboorte het is. Als het in een varkenshok is of—of waar het ook is: het is een puinhoop. En zo is de nieuwe geboorte dat: het laat u dingen doen waarvan u normaal gesproken zou denken dat u ze niet zou doen. Maar wanneer u bereid bent om aan uzelf te sterven, dan bent u wedergeboren, een nieuw schepsel in Christus Jezus, dan gaan dingen open en wordt het leven een nieuw gezicht voor u, omdat u de Persoon van Jezus Christus hebt aangenomen en niet een of andere theorie of een of andere geloofsbelijdenis.

⁸⁰ Of zelfs tot het geschreven Woord: het moet levend gemaakt worden door de Heilige Geest. Ongeacht hoeveel theologie u hebt—het ligt daar dood. Ik zou een handvol tarwe kunnen hebben; totdat het in het proces komt tot waar het levend gemaakt kan worden, zal de tarwe nooit leven. En u kunt een doctorsgraad hebben, Ph, LL, wat u maar wenst; maar totdat de Heilige Geest daarop komt en het voor u levend maakt, als een persoonlijke ervaring met God, dan heeft de tarwe geen nut. Uw geleerdheid is tevergeefs.

⁸¹ Zoals deze Engelsman hier onlangs 's avonds zei—ik was daar zo verbaasd over. Al de geleerdheid die hij had, zoals Paulus: hij moest alles vergeten wat hij wist om Christus te vinden—dingen doen waarvan hij dacht dat hij ze niet zou doen.

⁸² Maar dat is hoe God doet: Hij vernedert ons in ons opleidingssysteem. Niet dat ik onwetendheid probeer te ondersteunen, maar ik probeer u het verschil te vertellen. Opleiding kan nooit leven brengen. Er is de Geest van God voor nodig om leven te brengen—en dat leven moet niet alleen uit de intellectuele opwekking komen; het moet uit de Bijbel komen—Woord-opwekking—en dat Woord is dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. En wanneer het vandaag valt, en verkwikt, krijgt u dezelfde resultaten die u in Handelingen 2 kreeg. Precies. Het is altijd zo geweest, en zal altijd zo zijn, omdat het de Geest van God is die de conditie van de atmosfeer bepaalt.

⁸³ Er is atmosfeer voor nodig om dingen te doen. Dat is de reden dat u mannen altijd wordt geleerd: “Breng uw kinderen hier.” Wel, zeker is dat juist. Ik was blij om mijn dochter Rebekah binnen te zien komen en gaan zitten, net een paar minuten geleden. Sommigen van u zagen mij knipogen naar een vrouw—het was mijn dochter—dus, zij kwam binnen en ging zitten. Ik wil dat zij de doop van de Geest ontvangt, en, dat is waarom ze hier in de samenkomst is. Dat is, wat, het doel ervan. Er is atmosfeer voor nodig.

⁸⁴ Zoals de oude doctor Bosworth altijd zei: “U kunt een kippenei nemen en het onder een pup leggen: het zal een kip uitbroeden.” Waarom? Omdat het een ei is en de juiste atmosfeer heeft.

⁸⁵ Het maakt mij niet uit of u een Methodist bent, Baptist, Presbyteriaan; in de juiste atmosfeer zal het een pasgeboren kind van God uitbroeden. Het is de atmosfeer die het doet—ongeacht welk denominatielabel u hebt.

⁸⁶ Ik dreef vroeger vee. Ik merkte de boswachter op, toen we ze omhoog het bos in namen, uit de—uit de weilanden beneden bij de ranches en ze naar het bos brachten; hij zou daar staan en toekijken als ze door de poort gingen, bij het dranghek. Hij lette nooit zozeer op de brandmerken, omdat er allerlei brandmerken waren die daar doorgingen. Maar er is één ding dat hij wel opmerkte: het bloedetiket. Het moest een volbloed Hereford zijn of het kon niet naar dat bos gaan, omdat het de Hereford Association is die dat bos begraast. Het moet een bloedetiket hebben, om het ras juist te houden.

⁸⁷ En ik denk dat het zo zal zijn op de Dag des Oordeels. Hij gaat mij niet vragen of ik Methodist, Baptist, van Pinksteren of Presbyteriaan was, maar Hij gaat zoeken naar het Bloedlabel. “Wanneer Ik het Bloed zie, zal Ik aan u voorbijgaan.” Dat is de zaak.

⁸⁸ Dus we ontdekken dat deze waterbakken, nadat ze er een tijdje hebben gezeten, dat ze . . . dat ze gestagneerd raken, en ze niet goed zijn. En het wordt dan ook, het wordt het tehuis van kikkers en hagedissen en slangen en beestjes en ziektekiemen en

noem maar op, omdat het een gestagneerde toestand is die erin is gedrongen. Kunt u zich voorstellen, van het dak van een schuur afgespoeld, of van een huis dicht bij de schuur, of waar het vuil ook zou zijn, wat voor soort beestjes en ziektekiemen en alles er in deze waterbak spelen?

⁸⁹ Nu: het is een perfect voorbeeld van elk soort door de mens gemaakt systeem. Hij is een mislukking om mee te beginnen. Dat is de reden dat hij een Redder nodig heeft. Hij kon zichzelf niet redden; hij kan er niets voor doen. Hij is verloren om mee te beginnen. Hij is in de wereld geboren, zondig; hij komt ter wereld leugens sprekend. Hij is een leugenaar om mee te beginnen; dus hoe ter wereld kan hij iets voor zichzelf doen? Hoe kan een heilig mens . . . ?

⁹⁰ Er is geen heilig mens. Er is geen heilige gemeente. Het is een Heilige Geest! Niet een heilige gemeente, een heilig volk; het is een Heilige Geest ónder een volk, dát is wat het is. Amen. Niet een heilige berg waar Petrus en zij stonden; de berg was niet heilig. Maar het is de Heilige God óp de berg wat het heilig maakte. Niet een heilig persoon; het is de Heilige Geest, Die in die persoon gebruikt wordt, wat het heilig maakt. Niet de persoon; maar de Persoon van de Heilige Geest! Het is niet de mens; want hij is gewoon een mens, “geboren in zonde, gevormd in ongerechtigheid, kwam ter wereld leugens sprekend.”

⁹¹ Elk door de mens gemaakt systeem zal hem daar precies in houden. Hij zal de zaak verblinden voor de intellectuele, de intellectuele ogen, dat zij denken: “Ik behoor bij de kerk, mijn naam staat in het boek. Ik heb *dit* gedaan. Mijn vader was *dit*, enzovoort.” Dat klinkt in orde; en dat is het—niets om ertegen te zeggen. Maar nog, vriend, Jezus zei: “Tenzij een mens wedergeboren wordt, kan hij zelfs niet zien,” *zien* daar betekent niet dat hij met zijn ogen ziet, maar “het Koninkrijk des Hemels *begrijpt*.” Totdat u geboren bent erin!

⁹² Hoe zou deze Baptisten-evangelist, hoe zou die man die daar stond en het bekritiseerde en het bespotte? Ziet u, er is niets in hem dat het zelfs zou kunnen ontvangen; maar God moest het doen, ziet u. God gaf hem de Heilige Geest. Hij manifesteerde dat dit geen huichelarij was—dit is het Woord. Hij hoort het alleen van een schoolidee; en ze proberen al de—de zegeningen van God te nemen en het op een voorbije dag te plaatsen.

⁹³ Een jonge Baptistenprediker hier niet lang geleden, die hier vanmorgen aanwezig is; en hij kwam naar mij toe en hij zei: “Broeder Branham, er is één ding dat u doet dat verkeerd is.”

Ik zei: “Help mij.”

⁹⁴ En hij zei: “U bent—ik denk dat u oprecht bent en een goed persoon, maar . . .”

Ik zei: “Dank u, meneer.”

Hij zei: “Maar er is één ding dat u verkeerd doet.”

Ik zei: “Ik hoop dat de Here slechts één ding verkeerd vindt.”

⁹⁵ En hij zei: “Wel, er is . . . Dit is wat u doet dat verkeerd is.”
Zei: “U probeert aan de wereld een apostolische bediening te introduceren, en,” zei, “de apostolische bediening hield op bij de apostelen.”

⁹⁶ Ik zei: “Als een Baptist aan een Baptist zou ik u een vraag willen stellen.”

Zei: “Wat?”

⁹⁷ Ik zei: “Gelooft u dat het Woord van God geïnspireerd is, elk stukje ervan?”

Hij zei: “Welzeker.”

⁹⁸ Ik zei: “Dan heeft Hij gezegd: ‘Voeg niet één woord toe of neem er geen af.’ Want,” ik zei dan, “ik zal u tonen waar de apostolische zegen óp de mensen kwam, door een belofte van God— laat u mij nu de belofte van God zien en wanneer het van de mensen áf ging. Ziet u, als u dat niet in het Woord kunt produceren, dan—vergeet het dan, ziet u,” ik zei: “Want het gaat nog steeds door.”

⁹⁹ Hij zei helemaal niets voor een paar minuten. En dus zei ik: “Wel, dan, broeder, ik zou u dit willen vragen. Petrus introduceerde de apostolische boodschap, op de dag van Pinksteren. En we weten allemaal dat dat waar is, want hij had de sleutels tot het Koninkrijk die Jezus hem gegeven had. En nu, let op wat hij zei. Hij zei: ‘Bekeert u, ieder van u, en worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus voor de vergeving van zonden, en u zúlt de gave van de Heilige Geest ontvangen. Want de belofte is voor u, en voor uw kinderen, en voor hen die verre zijn, zelfs zovelen als de Here, onze God, roepen zal.’ Dan, als er een plek is waar Hij het eruit nam, wat gebeurde er dan met Petrus z’n woorden op de dag van Pinksteren?” Ziet u? Nee, het is nooit opgehouden!

Dierbaar stervend Lam, Uw dierbaar Bloed
Zal nooit zijn kracht verliezen,
Tot heel de vrijgekochte gemeente van God
Gered is om niet meer te zondigen.

Dan, in een edeler, lieflijker lied,
Zal ik zingen: Uw kracht om te redden,
Wanneer deze arme lispelende, stamelende
tong
Stil ligt in het graf.

¹⁰⁰ God, help me mij om dat te geloven en eraan vast te houden, en wij allen, en er bij te staan, omdat het de Evangeliewaarheid is! Ja meneer.

¹⁰¹ Een wijs man behoort nooit naar deze dingen te kijken. En weten dat ze niet zullen werken. Ze hebben nooit gewerkt. Een georganiseerde godsdienst en een georganiseerde ervaring zullen nooit werken in de tegenwoordigheid van God. Het moet onvervalst van God komen. Het is nooit door God gebruikt—geen tijd in het verleden dat God ooit zo'n systeem heeft gebruikt. Nu, u, o, u krijgt leden en dergelijke dingen. Maar ik bedoel het echte Zaad van God, de zegen zoals op de dag van Pinksteren viel—het komt nooit door organisatie; het komt door een geboorte—wedergeboren te worden.

¹⁰² We worden uitgenodigd om Israël als—als voorbeeld te nemen, en wat ze geweest zijn. Merk op: “Zij hebben Hem verlaten, hun voorziene bron, en hadden zichzelf waterbakken uitgehouwen.” Kunt u zich voorstellen, een—een—een—iets, wanneer een man bij een artesische bron is aan het drinken en zich dan een waterbak wil maken, ziet u, om eruit te drinken? Nu, dat is wat de profeet zei, dat is wat het Woord van God zei. Dat is wat God tegen de profeet zei. “U hebt Mij verlaten, en—en hebt Mij verlaten, de Bron van levende wateren; en hebt uzelf waterbakken uitgehouwen die gebroken zijn, en ze lekken.”

¹⁰³ Ziet u, iets, zij wilden iets dat ze konden besturen, of om te laten zien wat zij hadden gedaan. Dat is de—dat is de dwaasheid van georganiseerde religie. Het is altijd aan het proberen, zij moeten er zelf iets in hebben. Ze moeten al deze systemen en verenigingen en dergelijke hebben: “En ik hoor *hier* bij, nu.” In plaats van slechts nederige kinderen van God te zijn, willen ze iets dat zij zichzelf zouden kunnen laten zien. In plaats van God het op Zijn manier te laten doen, wilden ze het op hún manier doen. En dat is de manier waarop de systemen de kerk vandaag hebben gekregen. Niet. . . Elk systeem—de ene wil het op *deze* manier, de andere wil het op *die* manier. Als u een Methodist bent, moet u het *zo* zijn. Een Baptist, *zo*. Een Presbyteriaan, Katholiek, wat ook maar meer—zij hebben hun systemen. Niets daartegen, maar dat is niet waar ik het over heb.

¹⁰⁴ De mens wil zijn manier van doen en God heeft Zijn manier om het te doen. En Hij zei: “U houdt vast aan úw weg, een gebroken waterbak; en wilt Míjn weg niet aannemen, de weg des levens.”

¹⁰⁵ En dat is hetzelfde als dat het vandaag is. Het is gewoon geen greintje veranderd. Bedenk hoe dwaas van een man die een artesische bron verlaat, van zuiver schoon water dat opborrelt, en dan wil hij naar een gebroken waterbak gaan die hij zelf gemaakt heeft en zich een bak heeft uitgraven, met dat afval dat boven op de schuur zit en erin spoelt en daarvan drinken. Er is zeker iets verstandelijk mis met die persoon.

¹⁰⁶ En wanneer een man zich zal vasthouden aan een—een kerkelijke opvatting van de Schrift in plaats van de Heilige Geest

aan te nemen, Die de Schrift betuigt en het werkelijk voor u maakt, is er iets geestelijks mis met die persoon. Jazeker. Zeker; de Heilige Geest! Ieder heeft een uitlegging van hun Bijbel, wat u denkt dat juist is. God heeft uw hulp niet nodig. God heeft uw uitlegging niet nodig.

¹⁰⁷ God is Zijn eigen uitlegger. God geeft de uitlegging op de wijze waarop Hij—de wijze waarop Hij zegt dat Hij het zou doen. De Here zei in het begin: “Laat er licht zijn,” en er was licht. Dat heeft geen uitleg nodig. Dat is wat God deed. Hij zei: “een maagd zal zwanger worden,” zij werd het. Dat heeft geen uitleg nodig. Hij zei dat Hij “Zijn Geest zou uitstorten op alle vlees,” dat deed Hij. Het heeft geen uitleg nodig. God legt Zijn eigen Woord uit door het te betuigen, en het te manifesteren en het te bewijzen.

¹⁰⁸ Zo werd een profeet bewezen van God te zijn. Hij zei: “Als er één onder u is die geestelijk is of een profeet— Ik, de Here, zal Mijzelf aan hem bekendmaken in visioenen, tot hem spreken door dromen. En als wat hij zegt komt te geschieden, vrees hem dan; maar zo niet, dan niet.”

¹⁰⁹ Dat is hetzelfde wanneer God Zijn Woord spreekt en de man zegt: “Het Woord is *zus*,” en het die wijze gebeurt, dan is het God Die het doet.

¹¹⁰ Maar als hij zegt: “Het is *zo* en de dagen zijn voorbij,” nou, het neemt al de . . . Hij reikt naar een hongerig brood, in zijn hand, voor kinderen, en neemt het van hen weg; en zij aan het verhongeren. Waarom zou u uit een waterbak willen drinken, terwijl deze artesische bron daar was?

¹¹¹ Wat is een bron des levens nu? Wat is de springader des levens, springader van levende wateren? Een artesische bron, zouden we het mee vergelijken.

¹¹² Nu, ik wil dat u het verschil opmerkt tussen een waterbak en een springader van levend water; artesische bron, en een oude gebroken regenbak daarzo vol met beestjes, hagedissen, kikkers, ziektekiemen, noem maar op, ziet u.

¹¹³ En hier is een artesische bron. Nu, let hierop. Het is zelfvoorzienend. U hoeft geen grote systemen te nemen en er een heleboel geld binnen te brengen. U hoeft er niet veel leden bij aan te sluiten. Het ondersteunt zijn leden, van de Geest des levens in hen, functionerend.

¹¹⁴ Let op het water dat eruit komt: fris, zuiver en schoon. Niet een waterbak—iets dat gestagneerd is, dat geïndoctrineerd is door veertig, vijftig verschillende koppen, die zeggen: “*Dit* is juist en *dat* is juist, en *deze* opvatting,” en erover stemmen en bijeenroepen en, zoals ze dat doen, en er dan een denominatie van maken. Het is zuiver en rein, onvervalst Woord van God dat uit de hand van God komt. Het is een echte artesische bron.

¹¹⁵ Merk op: het geheim van zijn kracht ligt binnenin zichzelf. De mens kan het niet vinden. Een of andere soort druk eronder, dat maakt dat het omhoog geduwd wordt.

¹¹⁶ Ik herinner me toen ik vroeger de jachtopziener van de staat van Indiana was; ik ging altijd langs, in Harrison County, een zekere bron, een springader. Hij borrelde altijd op. En gewoon, o, het leek alsof hij het allergelukkigste was. Of er sneeuw op de grond lag, ijs, het bevroren was, hoe koud het was, hij borrelde nog steeds; waar de oude door de mens gemaakte vijvers en tanks met kikkers en alles daar stevig dichtgevroren waren.

¹¹⁷ En dat laat zien dat elke denominatie, door een klein gebrek aan Geest, of een kleine verandering van atmosfeer, dicht zal vriezen. Maar Gods artesische bron—Hij is de—Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer, het houdt al de dingen eruit geborrelt en uitgestoten. En er is niets daarbinnen om mee te beginnen. En als er iets in komt, zal hij het uit de weg duwen.

¹¹⁸ Dat ding borrelde zo op; en ik zei, zat daar op een dag, ik dacht: “Ik geloof dat ik tot die bron zal praten, even voor een ogenblik.” Ik nam mijn hoed af, en ik zei: “Waar ben je zo gelukkig over? Waar borrel je zo van op? Misschien is het omdat de herten af en toe van je drinken.”

Als hij had kunnen spreken, zou hij hebben gezegd: “Nee.”

Ik zei: “Misschien is het omdat ik van je drink.”

“Nee, dat is het niet.”

¹¹⁹ Ik zei: “Wel, wat maakt je zo zuiver, zo schoon? Zo, wat—wat is er dat borrelt—dat je doet borrelen, vol vreugde, de hele tijd, en niks je dicht kan vriezen? Je spuit omhoog in de lucht en er is niks, schoon water.”

¹²⁰ Als hij tot mij had kunnen spreken, weet u wat die bron zou hebben gezegd? Hij zou hebben gezegd: “Broeder Branham, ik ben het niet die borrelt, het is iets achter mij dat mij doet borrelen.” En zo is het met . . . Dat is een armzalig woord, maar u weet wat ik bedoel.

¹²¹ En zo is het met een wedergeboren ervaring. U kunt het niet insluiten. Het is een—een bron van water, binnenin u, die opborrelt, in eeuwigdurend leven. Ziet u, er is iets mee waar u niets mee te maken hebt. De door de mens gemaakte tanks mogen bevriezen en ze mogen smeken om een opwekking en alles; maar een man die onder die Fontein is, die in die Fontein leeft, het is dag en nacht! Geen, u hoeft niet te wachten op plaatselijke regens en plaatselijke opwekkingen. U bent er vol van. “Ik zal aan hem een fontein des levens geven—in hem, opborrelend.” Er zit iets in dat elke dag vers is, zuiver en schoon. Het is het onvervalste Woord van God in uw hart en mond, dat zichzelf betuigt, voor zichzelf spreekt. Het maakt me niet uit of het regent, of het sneeuwt, wat voor weer het is, u bent nog steeds blij omdat de

Heilige Geest daarbinnen is en opborrelt. Het is de verborgen kracht. Merk op. O, zijn geheim zit binnen in hem.

¹²² Het geeft van zichzelf vrijelijk, aan wie maar wil drinken, en gebruik wil maken van zijn inhoud. Nu, u kiest niet, zegt niet: “Wel, nu, ik moet gewoon naar de Methodistenkerk toe gaan, omdat ik een Methodist ben, voor een opwekking. Ik zal *hierheen* moeten gaan, maar (als) ik moet naar een van Pinksteren gaan, omdat ik een Pinksteropwekkingspersoon ben.” Ik zeg u, wanneer u die bron van Water hebt die opspringt, die Fontein, wanneer u daaruit drinkt, is er geen verschil; u geeft aan alles wat langskomt. U bent bereid een hoop des levens te geven aan een Katholiek, aan een Protestant, aan een Jood, aan een atheïst of wat het ook is. U hebt werkelijk, werkelijk iets in u dat het doet.

¹²³ Als u er nog iets over opmerkt: u hoeft het niet te pompen. U hoeft het niet te trekken, en het op te pompen. Ik heb daar zoveel van gezien tot het me misselijk maakt—iets op te pompen; een hoop muziek spelen en op en neer springen of—of een grote hoeveelheid lectuur daar in de stad en grote, enorme borden: “De man van het uur.”

¹²⁴ Er is maar één Man van het uur en dat is Jezus Christus Die dezelfde gisteren, vandaag en voor immer is. Er is maar één Boodschapper van God en dat is—dat is Jezus Christus. Ja meneer.

¹²⁵ U hoeft dit niet omhoog te pompen of het naar beneden te trekken. Of niet, u hoeft zich er niet bij aan te sluiten. U neemt het gewoon vrijelijk. Amen. “Ik ben de Bron van levend water; u hebt Mij verlaten, om uzelf wat tanks te gaan maken.” Nu, u hoeft het niet te pompen, pompen, trekken, erbij aan te sluiten, op te graven, niets anders. U hoeft er alleen vrijelijk van te nemen.

¹²⁶ U hebt ook geen door mensen gemaakte theologie als filterdoek nodig om u te vertellen wat er doorheen gaat, wat er wel. Niet. Een of andere door mensen gemaakte theologie van een of ander onderwijsstelsel, zelfingenomen religie, in *dit*, in *dit*, of een of andere waterbak van een religieus systeem; u hebt het niet nodig. Het hoeft er niet te zijn. Als u daar een doek op legt, zou het dat hoog de lucht in werpen. Het heeft er niets mee te maken. Het is zelfvoorzienend! Het is de kracht van God die opspringt tot leven. Waarom zou een man zoiets als dat verlaten om zich bij een systeem aan te sluiten, is meer dan wat ik zou kunnen zeggen. Het heeft geen filterdoeken nodig. Het heeft het niet nodig. Het hoeft niet af- . . . hoeft niet afhankelijk te zijn van plaatselijke regens voor zijn vulling. Het is altijd vol. Amen.

¹²⁷ Een man—ik hoor ze zeggen: “Ik zit vandaag gewoon diep in de put.” O, tjonge!

¹²⁸ O, ik ben blij om in de tegenwoordigheid van God te leven, of de dingen nu goed gaan of niet goed. Hij is mijn leven. Amen. Hij

is óns leven. Hij is het leven, het overvloedige leven. Ja meneer. En—en kijk wat het voor ons doet. Zijn kracht en zuiverheid zit in zichzelf. Het heeft geen aanzuiging nodig vanuit de regenbak of enig ander systeem.

129 Iemand die zegt: “Wel, wat is uw gemeenschapskaart? Laten we eens zien of u een goede Baptist bent. Ik zal zien of u een kaart hebt.” Of—of: “. . . een goede Pinkstergelovige . . . als u een Eenheid bent . . . Tweeheid . . . Drieheid.” Of—of “. . . wat ook maar.” Ziet u, het heeft geen aanzuiging nodig. Hij is altijd aan de gang. Ja.

130 Weet u, ik had vroeger deze oude waterbak— ik moest daar water in gieten en aanzuigen en aanzuigen en aanzuigen met deze oude zuigpomp om het daaruit te krijgen, weet u: er wat meer water in gieten, en goot er gewoon een hoop beestjes en zo in, om beestjes en dergelijke eruit te pompen. Dat is zo ongeveer de wijze waarop sommige van deze systematische opwekkingen zijn.

131 Maar dank God: “Er is een Bron gevuld met Bloed, waar zondaars zich onderdompelen onder de vloed!” U maakt geen kerkleden; u maakt Christenen uit hen wanneer ze tot die Bron komen.

132 Waarom zou u de Bron van levende wateren verlaten om uit zo’n beerput als die te drinken?

133 Geen oppompen; Zijn kracht is in Zichzelf. Het heeft geen aanzuiging nodig, ja meneer, want (Hijzelf), Zijn eigen leven is in zichzelf. Dat is de manier waarop het Zaad van God is in een mens zijn hart. Het leven van God is binnenin het individu, niet in de gemeente, in ú—het is in u, ú bent degene die de kiem des levens in u heeft.

134 Slechts één slokje ervan is overtuigend voor allerlei geestelijken. Vraag het de Katholieke priester, vraag het de Baptist, wat het ook is. Slechts één slokje van dit geweldige, frisse, artesische water, ik zeg het u, het is overtuigend dat het de waarheid is. Uw hongerige ziel, in ieder geval, het is overtuigend voor de dorstige in ieder geval. Nu, als u niet dorst . . . Deze kleine Baptist, hij dorstte niet om mee te beginnen; maar toen hij dorst kreeg, smaakte het water verschrikkelijk goed. Dat is juist, maar u moet dorsten: “de gezegende dorst,” zoals Jezus dat noemde. “Zalig zijt gij wanneer gij hongert en dorst naar gerechtigheid, want gij zult gevuld worden.” Amen. Jezus zei dat, vriend. Ja meneer, het is een gezegende Bron voor de dorstigen.

135 Waarom zou iemand het willen ruilen voor een moeras? Hoe zou u willen een artesische bron te ruilen voor een moeraswater, vol beestjes en verontreinigingen van allerlei door de mens gemaakte theorieën, waarvan God zei dat: “Door er één aan Zijn Woord toe te voegen of één van Zijn Woorden weg te nemen, zijn deel van het Boek des Levens zou worden weggenomen?”

¹³⁶ En toen God beloofde dat Hij dit Woord zou betuigen in elke generatie: “Want de belofte is voor u en uw kinderen en zij die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, roepen zal,” waarom zou u op een of andere systematische pomp pompen die al jaren verontreinigd is geweest, door een of ander oud manna? Misschien was het manna in orde, niets daarop tegen, in de dagen van Maarten Luther en in de dagen van *dit* en de dagen van *dat*, en de andere hervormers, niets aan de hand daarmee; maar dat is manna dat een lange tijd geleden viel.

¹³⁷ Als we in de Bijbel opmerken: zij moesten het elke dag oppakken. Ze moesten nieuwe halen. Nadat het wat oud werd, ging het rotten. Het kan niet rotten zonder af te breken. Er moeten bacteriën in zitten of iets om—om het te laten rotten. Wij weten dat dat zo is.

¹³⁸ En zo zijn de systemen dat! Nadat het daar van de ene grote opwekking naar de andere ligt, raakt het verontreinigd, en raakt vol met beestjes en zoals een waterbak vol ‘wriemelstaartjes’ zoals wij het vroeger noemden: kleine oude beestjes die daarin wriemelden.

¹³⁹ En dat is wat er aan de hand is met de ervaring van zoveel mensen vandaag. Ze zijn—ze zijn gewoon vol met wriemelstaartjes—wriemelen van de een naar de een en de een naar de ander, verhalen vertellen waar helemaal geen waarheid in zit. Dat is juist, van de ene over in de andere wriemelend. “Ik was een Methodist; ik sloot me aan bij de Baptisten. Ik was Katholiek; ik werd *dit*. Ik werd *dat*.” Het zijn gewoon wriemelstaartjes.

¹⁴⁰ O, vergeet de hele zaak en kom naar de Bron (Amen!), de artesische Bron, de immer-levende tegenwoordigheid van Christus! Ik geloof dat Hij de onuitputtelijke Bron des Levens is. Hoe meer u van Hem krijgt, des te verser het wordt en des te koeler het wordt en des te beter het wordt en des te zoeter het smaakt. Ik dien Hem nu drieëndertig jaar en het wordt elke dag nog lieflijker dan het de dag ervoor was. Ik ben nooit. . . Hij zei dat u nooit zou dorsten als wij van dit Water dronken. Merk op hoe geweldig het is. O!

¹⁴¹ Israël deed zoals velen vandaag doen: ze verlieten de bron van levende wateren om voor zichzelf waterbakken te gaan graven.

¹⁴² Nu, sprekend van genade, even voor een ogenblik, wat de genade van God. Wij hebben wetten en voorschriften: “En als u niet aan deze maatstaf voldoet. . . Ik heb een religieuze meetlat; als u daar niet helemaal aan voldoet, moet u, kunt u niet binnenkomen,” enzovoort. Maar God redt ons door genade, niet door een meetlat. Ziet u? Maar God—sprekend van genade: nu, precies hoe dit gebeurde—drinkend van Hem, van deze meetlat. . .

143 Morren, mopperend Israël. Let op, Hij zei: “En Ik zal u opnieuw bezoeken.” Merk op in de Schrift. Merk op: Hij gaat ze beproeven, om ze opnieuw te bezoeken. Mopperend Israël bij de Rode Zee werd uitgenodigd om Hem te volgen door het gestagneerde water van de Egyptenaren om een vrij volk te zijn. Ze waren een slaaf. Ze werden uitgenodigd om over te komen om een vrij volk te zijn, met Hem. Door de Dode Zee eruit gekomen, de Dode Zee; de Rode Zee, liever, daardoorheen gekomen om een woestijn in te gaan om een scheiding te brengen tussen hen en de nabootsers, die het probeerden na te bootsen zonder besnijdenis.

144 O, dat is wat de problemen veroorzaakte. Ieder van hen kwam om in de wil- . . . of midden—midden in de zee, Farao en zijn leger. Ze zagen menselijke wezens wandelend door bovennatuurlijke kracht, dus kwamen zij er achterna en probeerden dat na te bootsen zonder ingesloten te zijn in de zegening. En toen ze dat deden, kwamen ze om. Het is vleselijke vergelijking.

145 Een man die dat probeert te doen, iets probeert na te bootsen, dan maakt hij een vleselijke vergelijking van een echte Christen.

146 Mijn Indiase broeder daar weet dat. Kom daar rond Bombay en u zult de mensen daar zien, de Hindoes enzovoort, liggend op spijkers en op . . . lopend op glas en—en wandelend in het vuur om te laten zien wat ze kunnen doen en dingen zoals . . . Dat zijn vleselijke nabootsingen van iemand daar in het oerwoud die dat doet als offer voor zijn god.

147 Wij vinden dat onder alle religieuze leven: vleselijke nabootsingen—iemand die probeert te zijn als de ander. Er is maar één voorbeeld waar u als moet zijn, dat is als Jezus Christus, Die het Woord was. En dan, wanneer het Woord van God tot u komt, zal het dezelfde wijze zijn.

148 Maar God leidde hen hoe dan ook regelrecht naar het beloofde land. Ze vonden, ook, elke tank, toen ze door de wildernis begonnen, op hun reis nu, nadat ze gescheiden waren, ontdekten ze dat elke tank voor hen droog was.

149 En u zult hetzelfde ontdekken, broeder, wanneer u deze reis naar het beloofde land begint. U zult vinden dat deuren gesloten zijn. Zoals die kleine prediker zei, een Anglicaan of wat hij ook was, en als eerste, weet u, stuurde zijn kerk hem eruit. Zie, zolang hij zovelen de Heilige Geest liet ontvangen, was dat het einde ervan.

150 En wij . . . en Israël vond hetzelfde, als voorbeelden, op hún reis naar het beloofde land. De tanks waren allemaal droog. Ja; hun reis, in gehoorzaamheid aan Zijn beloofde Woord, hun reis, in de tanks, troffen ze droog aan. Nu, ze ontdekten dat er niet op de tank—tanks gerekend kon worden voor de reis.

151 En als u gaat reizen in gehoorzaamheid aan het Woord van God, en u probeert aan te sluiten bij *dit* en aan te sluiten bij *dat*, zult u erachter komen dat er geen tank ter wereld is die het zal

ondersteunen. Helemaal niet. U bent een individu. God leidt u precies zoals Hij u wil leiden. Dan hebben wij vandaag hetzelfde gevonden, en alle tanks zijn opgedroogd.

¹⁵² Maar, de belofte zijn altijd waar, voor God Die Zijn belofte aan Zijn volk zal houden. Hij beloofde te voorzien in alles wat ze nodig hadden; dus deed Hij dat. Te midden van de lege, droge tanks—denk er eens aan—en klagend Israëel in de woestijn, op hun reis, riep Hij Zijn dienstknecht-leider, de profeet, Mozes, terzijde, en opende een fontein, van levend water, door een geslagen Rots—zodat Zijn gelovige kinderen niet zouden omkomen.

¹⁵³ In deze dag—dat spreekt van genade voor mij. Wij verdienen het niet. De wijze waarop we hebben gedaan, de wijze waarop we hebben geleefd—wij verdienen het niet.

¹⁵⁴ Maar God, in deze dag, zoals hier vanmorgen, kijk: voor Methodist, Baptist, Presbyteriaan, Katholiek en allen, heeft Hij een Bron geopend. Hebreëen 13 bewijst dit, dat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer. Dus het—het maakt Johannes 3:16 waar: “Want God had de wereld zo lief dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf zodat een ieder die in Hem gelooft niet om zou komen, maar eeuwig leven zou hebben.”

¹⁵⁵ En het werd opgeheven voor een meervoudige reden, omdat de mensen murmureerden en zondigden, en ze werden door slangen gebeten, en ze stierven; en voor hun vergeving van hun zonden en de genezing van hun ziekte.

¹⁵⁶ En dat is dezelfde Bron die vandaag voor ons open staat—voor onze redding en voor onze genezing, lichamelijke genezing. “Want Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.”

¹⁵⁷ En toen de Rots die geslagen werd, door het beloofde Woord van God, bevolen had, bracht hij springaders voort van zuiver schoon water; niet—niet stilstaand, niet verontreinigd, maar Gods eigen tegenwoordigheid. Zuiver water—en redde allen die dronken. Nu, wij weten dat dat waar is, omdat we het in het Oude Testament lezen als voorbeeld.

¹⁵⁸ Nu: je hoeft het niet te trekken, te pompen, erbij aan te sluiten, naar het seminarie te gaan om te leren hoe het te gebruiken. Zij zullen je daar vertellen hoe je het moet gebruiken, ziet u: “O, wel, u, als u de Heilige Geest hebt ontvangen, wij geloven dat, maar zodat u—u doet het zo.”

¹⁵⁹ Maar ziet u, er is geen bestuur over. U gebruikt de Heilige Geest niet; de Heilige Geest gebruikt ú, ziet u. Ziet u, u hoort niet, u hoort de Heilige Geest niet te gebruiken; de Heilige Geest heeft ú. Een gave is niet iets dat u neemt, zoals een mes, en er een potlood mee slijpt. Het is uzelf overgeven aan God en uzelf uit de weg krijgen zodat de Heilige Geest ú kan gebruiken.

¹⁶⁰ Merk op: ze hoefden het nooit te pompen of te trekken of ze hoefden nooit te vragen: “Nu, hoe gebruiken we dit water?”

Omdat zij wisten hoe ze het moesten gebruiken. Ze waren dorstig. Zij wisten wat ze ermee moesten doen.

¹⁶¹ En zo is een man of vrouw—welke, ongeacht tot welke geloofsbelijdenis of denominatie hij behoort. Als hij naar God dorst, hoeft hij niet terug te hollen naar het seminarie, zoals deze Anglicaanse broeder deed of Britse broeder gisteravond, terug moeten gaan om te raadplegen hoe, naar de Anglicaanse kerk, hoe hij deze grote gave moet gebruiken die hij heeft, spreken in tongen, en hoe hij *dit* moet doen. Ze zouden hem eruit schoppen om mee te beginnen. Ziet u? Hij was dorstig, dus God vulde hem gewoon. Dat is het alleen maar. Het is dorsten en dan vult Hij gewoon.

¹⁶² U hoeft er geen bestuur over te hebben, iemand om u te vertellen wat u ermee moet doen. God leidt ieder individu op de—de manier waarop Hij wil dat u doet. U bent een—een individu, uzelf. U bent een deel van God. Niemand kan uw plaats innemen. En er is geen manier om naar iemand toe te moeten gaan en zeggen: nu, ik zal “*dit* ermee moeten doen,” of ik zal “*dat* ermee moeten doen.” Nee meneer. God gebruikt het op de wijze dat—dat Hij het wil. Als u dorst hebt, weet u genoeg om te drinken.

¹⁶³ En als u vanmorgen dorst: drink ervan, dat is alles wat u hoeft te doen. God had in een weg voorzien voor hun dorst, de dorstige kinderen, om vrijelijk aan Hemzelf deel te hebben. En God heeft een weg voorzien voor elke man en vrouw vanmorgen, die hongert en dorst. Wellicht zijn er mensen die hier zitten die nog nooit zijn gered. Zijn er mensen die hier zitten die op het punt staan te worden gered.

¹⁶⁴ Zijn er mensen hier die hier zitten als kerkleden: u wilt juist doen, maar u drinkt uit een tank. Zij zullen u nooit deze waarheden vertellen.

¹⁶⁵ Het enige is, om te komen, is de belofte van God te nemen en tot die Bron te komen—dan zal Hij de dorst stillen. “Hij die uit deze Bron drinkt zal nooit meer dorsten.”

¹⁶⁶ Merk op: nu, hoe—hoe Hij Zijn—de Zijnen bevrijdde die dit water ontvingen, door genade— en niet door een systeem of een cisterne van opleiding. Hij betuigt Zijn Woord, is een levengevende bron. Hoevelen hier weten dat u leven ontving toen u dat Woord en Zijn water nam, gewoon dat u wist dat u leven ontving?

¹⁶⁷ Laten we nemen, nou, bijvoorbeeld, even een voorbeeld of twee en dan ga ik zo dadelijk sluiten. Ik—ik moet die knoop ergens hebben. Maar, merk op. Ik blijf gewoon spreken, maar ik bedoel het niet te doen. Kijk: laten we, als voorbeeld, even een paar mensen nemen.

¹⁶⁸ Laten we de vrouw bij Jakobs waterbak nemen, een gegraven put. Daar was ze en zat ze daar. Dat is alles wat de vrouw wist, was deze waterbak, waar ze kwam om water te halen.

En tegenover de bron vond ze, in het kleine tafereel daar, een Man die daar zat, een Jood. En zij was een Samaritaanse—het is de stad Sichar. En we ontdekken dat deze Man, deze Jood, een ongewoon Woord tot deze vrouw sprak; zei: “Breng Mij te drinken.”

¹⁶⁹ Ze zei, nu: “We hebben rassenscheiding. Het is niet—het hoort niet dat U mij zo’n vraag stelt; U als Jood zijnde en ik een Samaritaan.”

¹⁷⁰ Hij zei: “Maar als u wist met Wie u sprak, zou u Mij om te drinken vragen; en Ik zou u water geven dat u niet naar deze waterbak hoeft komen om het te drinken; zal een bron van water zijn, dat in u opborrelt.” Merk op: toen zij uitvond dat dit de waarheid bleek te zijn!

¹⁷¹ Nu, ten eerste: ieder mens had dat kunnen zeggen. Maar, zij zei: “Jullie zeggen in Jeruzalem te aanbidden en wij aanbidden op deze berg.”

¹⁷² Hij zei: “Redding is van de Joden. Wij weten wat wij geloven. Maar,” zei, “laat Mij u één ding vertellen:” met woorden als deze, “noch op deze berg, noch in Jeruzalem. Want de tijd komt wanneer de mens God zal aanbidden in geest en in waarheid, want de Vader zoekt dezulken.” Hij zei: “Ga uw man halen en kom hier.” Let op, hier werd het bewezen. Hier werd getoond bij welke fontein ze was. Zei: “Ga uw man halen en kom hier.”

Ze zei: “Ik heb geen man.”

¹⁷³ Hij zei: “U hebt de waarheid gezegd.” Ziet u, ’t leek alsof het een volle tegenspraak was met wat Hij haar had gevraagd, en gezegd had: “Ga uw man halen.”

Ze: “Ik heb geen man.”

¹⁷⁴ Zei: “U hebt de waarheid gezegd.” Zei: “Want u hebt er vijf gehad, en degene met wie u nu leeft, is niet van u.”

¹⁷⁵ Let op die vrouw: hoe anders dan de priesters van die dag! De priesters van die dag zagen datzelfde gebeuren en zeiden: “Dat is een duivel; een telepathie of—of een Beëlzebub.” Ziet u, ze faalden het Woord te zien dat dat beloofde.

¹⁷⁶ Maar die kleine vrouw was beter vertrouwd met de Schrift dan ieder van de priesters. Zij zei: “Meneer, ik bemerk dat U een profeet bent. We hebben er al vierhonderd jaar geen gehad, sinds in Maleachi. Maar,” zei, “wij hebben naar één uitgekeken en wij weten dat er één komt: de Messias. En wanneer Hij komt, zal dit zijn wat Hij zal doen.”

Jezus zei: “Ik ben Hem.” Amen.

¹⁷⁷ Is het u opgevallen: zij liet haar emmer achter bij Jakobs waterbak, rende de stad in; vol van een artesische bron! Zij had het perfect betuigd zien worden en Hij wás die Fontein des Levens. Laat me haar aan u voorstellen. Ze verliet dat; toen

bewezen werd dat Hij het Woord des Levens was; verliet ze het— en had ontdekt dat dezelfde Rots, die in de woestijn geslagen werd, bewezen werd tóén tegenwoordig te zijn.

178 Laat me zeggen: diezelfde God, Die er in de dagen van weleer was, waar we zoveel over spreken, Hij is hier nú tegenwoordig; niet door een of ander theologisch inzicht, maar door een persoonlijke kennis van Zijn betuiging dat Hij in deze laatste dagen de Heilige Geest op Zijn gemeente zou uitstorten. Hij is niet een “Ik was.” Hij is nog steeds de “IK BEN,” tegenwoordige tijd, altijd.

179 Toen verloor de waterbak zijn smaak. En zo doet ieder mens die ooit in de kracht van God valt, door de doop van de Heilige Geest— de denominatiesystemen verliezen hun smaak. U wilt niet meer van die gestagneerde kikkers en hagedissen en beestjes enzovoort. U drinkt uit een Fontein die vers en zuiver is, het Woord van God, vers elk uur in uw ziel. Hetzelfde als nu, wanneer het Woord bewezen is dat het de waarheid is: proef en zie of het niet juist is.

180 Hoewel de waterbak zijn goed had gediend, zijn tijd goed had gediend; maar, ziet u, de Fontein des Levens was daar—niet langer Jakobs bron, voor geestelijk drinken. Wat ze dachten, als ze uit die bron zouden drinken, wel, dat het in orde zou zijn; maar nu zat de Bron des Levens Zelf daar.

181 Nu, wij hebben geen systemen nodig en organisaties die we hebben. Wij zijn bij de eindtijd. En God beloofde in deze eindtijd de dingen die Hij zou doen. En we zien het vervuld, tot aan het Woord. We horen de mannen van militaire macht opstaan en sidderen en zeggen dat ze, “dat er iets op het punt staat te gebeuren.” We voelen de Heilige Geest ons waarschuwen dat er iets op het punt staat te gebeuren. We zien alles op z'n plaats staan. Verlaat dan dat systeem en kom naar de Bron. Ja meneer.

182 Heeft haar doel gediend, maar nu stond ze oog in oog met de Bron Zelf.

183 In Johannes 7:37-38, Jezus zei, in de laatste dagen van het loofhutzenfeest (wat zei Hij?): “Als iemand dorst, laat hij tot Mij komen en drinken.” Te midden van een stel theologen! “Als iemand dorst, laat hij tot Mij komen en drinken. Want de Schriften hebben gezegd: uit zijn allerbinnenste wezen zullen rivieren stromen van levend water.”

184 Dáár is de levende Bron. Dát is de Fontein die de mensen vandaag hebben verlaten. Voor de geloofsbelijdenis hebben zij de Fontein van levend water verlaten. Laat mij u aan Hem voorstellen. Hij, voor mij. . . En ik sluit af.

185 Hij, voor mij, is die Fontein die Hagars leven redde en het kind toen ze stervende waren in de woestijn.

186 Ik geloof dat Hij die Rots is; in Jesaja 32: Hij is die Rots in een smachtend land. Hij is de schuilplaats in de tijd van storm.

187 Zacharias 13: Hij is de Fontein die open staat in het Huis van David, voor zonde. Ik geloof dat Hij dat is. U niet?

188 In Psalm 36:9—Hij is Davids Fontein des Levens. Hij is de stille Wateren van David en de groene weiden. Hij is het Water bij de beekoever, voor David.

189 In Genesis 17 is Hij Abrahams voedende borst, El Shaddai. Maar toen zijn leven van hem geweken was, nog heeft hij . . . God zei.

190 “Een man van honderd jaar oud—hoe zal deze zaak zijn? Ik ben oud, mijn vrouw is oud—hoe kunnen deze dingen zijn?”

191 Hij zei: “Ik ben El Shaddai.” Nu, *El* is “de” en—en *Shaddai* is “borst” en Shaddai is meervoud, wat betekent “Ik ben de God met borsten.”

192 Zoals een baby, die jengelt, en hij ziek is, en zijn kracht is van hem geweken, aan de moeders boezem leunt en zijn kracht terug drinkt. Zeker. Niet alleen. . . Wanneer hij drinkt, zeurt het niet langer. Aan de moeders borst is hij tevreden terwijl het zijn kracht krijgt.

193 En ieder mens die Gods belofte zal nemen, in zijn hart, dat “de belofte aan u is en uw kinderen, hen die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, roepen zal” en daar tegenaan zal liggen en uw kracht terug drinken. Kniezend kind, geloof het! Het is voor de gelovigen.

194 Voor de gelovige, dichter—ik kan aan vele liederen denken die de dichters voor ons vonden. Er was, een van hen zei eens: Hij. . .

Er is een Fontein gevuld met Bloed,
Getrokken uit Immanuëls aderen,
Wanneer zondaars zich onderdampelen in de
vloed,

Verliezen zij al hun schuldige smetten.

Die stervende dief verheugde zich te zien,
Die Fontein in zijn dag;

Daar mag ik, ofschoon verachtelijk als hij,
Al mijn zonden wegwassen.

En sinds ik door geloof die stroom zag,
Die Uw vloeiende wonden toevoerde,
Is verlossende liefde mijn thema geweest,
En zal dat zijn tot ik sterf.

195 Voor mij is Hij de wateren van het Woord van afscheiding, die u afscheidt van alles wat in tegenspraak is met Zijn Woord. Dat is de Fontein waarvan ik geloof dat Hij die is. Ja meneer. Dat het de Wateren zijn die mij hebben afgescheid van door de

mens gemaakte waterbakken naar de Fontein van levend water. O vriend, ik kan gewoon . . . U kunt gewoon door- en doorgaan met de dingen die—die Hij voor ons is! Hij is Alfa, Omega. Hij is het Begin, Hij is het Einde. Hij is Hij Die was, Die is en komen zal. Hij is de Wortel en het Nageslacht van David. Hij is de Morgenster. Hij is mijn Al in al.

¹⁹⁶ En broeder, zuster, als u nog geen—geen . . . Gewoon gedronken hebt uit deze kleine door de mens gemaakte tank, heel uw leven, waarom niet vanmorgen die tank verlaten en naar deze Fontein komen?

¹⁹⁷ Laten we onze hoofden even een ogenblik buigen. Met uw hoofden gebogen . . . [Een zuster begint in een andere tong te zingen. Lege plek op de band—Red.] . . . naar mijn mening, de altaaroproep. Hoevelen nu?

¹⁹⁸ Ik—ik was helemaal nerveus, ik—ik hield u te lang op—liet me mijn boodschap in stukken hakken. Maar ik geloof dat de Heilige Geest wil dat u krijgt wat ik bedoel. Kijk, er is niets belangrijkers in deze dag dan in orde te komen met God; ziet u, onze etentjes, wat het ook is, wat het ook. De Here is hier. Nu, ik heb dat maar ongeveer één keer in mijn leven gehoord, sinds deze keer.

¹⁹⁹ Nu, hoe- . . . ieder van u hier, niet “hoevelen.” Ieder van u hier, die daarvan wil drinken, ga even een ogenblikje opstaan, even voor gebed. God zegene u. De Here zegene u.

²⁰⁰ Nu, hoevelen hier die—die hier nu staan, zouden zeggen, door een opgeheven hand, zoals *dit*: “God, beweeg op mij, vul mij gewoon, laat mij drinken van deze Bron. En ik heb niet precies gedaan wat juist is, maar ik—ik wil dat U mij ervoor vergeeft. Ik wil dat U mijn zonden wegwast. En laat—laat—laat mij van deze dag af, gewoon . . .”? Kijk eens! O!

Er is een Fontein gevuld met Bloed,
 Getrokken uit Immanuëls aderen,
 En zondaars ondergedompeld in de vloed,
 Verliezen al hun schuldige smetten.
 Verliezen al hun schuldige smetten,
 Verliezen al hun schuldige smetten;
 En zondaars ondergedompeld in de vloed,
 Verliezen al hun schuldige smetten.

²⁰¹ Nu dat u, die een Christelijke gelovige bent, u Christus hebt aangenomen, als uw persoonlijke Redder, maar u hebt tot nog toe niet . . . Nu, als u dat niet hebt, dat is de Fontein. De Enige waarvan ik weet, is die Fontein van Immanuëls aderen. Nu, en als velen van u hier . . .

²⁰² Het is net zoals, ik sprak 's avonds laatst over deze kleine arend die op het boerenerf rondliep met de kippen. En hij kende niets anders dan de kippen, maar hij wist dat er iets aan hem was dat anders was dan de kippen. En toen kwam zijn moeder hem zoeken en zij schreeuwde van boven. Het was een adelaars roep.

Ziet u, hij moest een arend zijn om mee te beginnen, of hij zou nooit die roep hebben herkend. Ziet u, hij. . .

203 Er moet daar iets zijn dat ontkiemd is, of het kan nooit leven voortbrengen. En als het Zaad, het Woord van God, in u is, is de Heilige Geest hier nu om dat te laten ontkiemen en het tot een realiteit voor u te brengen.

204 Hoevelen hier hebben de doop van de Heilige Geest niet ontvangen, zou u uw handen willen opsteken? Overal, waar ook—gewoon heel eerlijk—als u de Heilige Geest niet hebt ontvangen, en u zou het graag willen: steek uw hand op. Waar u ook bent, houd uw hand omhoog, even een ogenblik.

205 Nu, ik wil, u die eromheen staat en naar hen kijkt, ik wil dat iemand uw handen op hen legt.

206 Ik geloof dat nu op dit moment de Heilige Geest ieder van u zal vervullen, die het wil. Nu, denk niet aan het eten daar in de kantine. Laten we aan dit voedsel hiér denken. Dit is hetgene. Dit is leven. Ziet u, dit is leven.

207 Nu, draai u om, ieder van u, en leg elkaar de handen op. “En zij legden hun de handen op!” Nu, ik wil dat u bidt voor die persoon waar u uw hand op hebt. . .

208 Nu, denk niet aan weggaan. Denk aan niets anders. Denk alleen dat nu op dit moment de Heilige Geest hier is om ieder individu te vervullen. Doe uw hart open, dump al het waterbakwater eruit, en zeg: “O Bron des levens, kom in mij. Vul mij, o Here God, met Uw goedheid en barmhartigheid.”

209 Here Jezus, die onuitputtelijke Fontein! Ik bid, God, dat U elk van hen zult vervullen. Moge de Heilige Geest hier vallen. Ik bid, God, dat we alles over al het andere zouden vergeten; dat de Heilige Geest nu in ons midden valt en ons zal geven die wateren des levens, vrijelijk, van overal. Sta het toe, o God. Terwijl de—de continuïteit van gebed en gezang, samensmeltend, Here, wetend dat dat Uw tegenwoordigheid is, Uw goddelijke tegenwoordigheid—wij willen naar de Fontein komen. Wij willen de echte, waarachtige doop met de Heilige Geest. Here, deze mensen bidden erom. Ik bid dat op dit ogenblik nu dat zij vervuld zullen worden met deze goedheid van God. Sta het toe, o God. Hoor het gebed van Uw kinderen. Moge U op hun wezen komen, moge de kracht van God en de Heilige Geest over hen strijken. Sta het toe, God.

210 O, hoe wij U danken voor de verfrissing, voor de tegenwoordigheid van de machtige God des hemels, Die in ons midden staat! Precies op dit middaguur, Here, voed ons! Here, wij willen voedsel van Uw tafel. Voed ons, Here, nu. Voed ons met de Heilige Geest in onze levens. Onze hongerige, verdroogde zielen zijn dorstig. Zoals U zei in de interpretatie van het lied: “Het zou water uitgieten op verdroogde grond.” Laat het gebeuren, Here. Laat Uw Woorden gemanifesteerd worden

in de harten van Uw kinderen: “Wateren op droge, smachtende grond.” Eeuwige God, hoor het gebed van Uw dienstknecht, en geef aan ons die zegen. Amen.

O, hoe hou ik van Jezus,

²¹¹ Blijf Hem nu gewoon prijzen. Kom tot ontdekking dat de Heilige Geest hier is. Als u het niet ontvangt, is het uw schuld.

. . . hoe hou ik van Jezus,

“Hebt gij Mij meer lief dan dezen?”

. . . van Jezus,

Omdat Hij mij eerst liefhad.

O, hoe hou ik van . . . (Geprezen zij God!)

O, hoe ik hou van . . . (Wat als Hij nu op dit moment kwam?)

O, hoe hou ik van Jezus,

Omdat Hij mij eerst liefhad.

Ik zal Hem nimmer verlaten,

Ik zal Hem nimmer verlaten,

Ik zal Hem nimmer verlaten,

Omdat Hij mij eerst liefhad.

Wondervol, wondervol, is Jezus voor mij,

De Raadsman, Vredevorst, Machtige God is Hij;

O, mij reddend, mij bewarend, voor alle zonde en schande,

Wondervol is mijn Verlosser, prijs Zijn . . .

²¹² Laten we het voor Hem zingen, nu!

Wondervol, wondervol, is Jezus voor mij,

Raadsman, de Vredevorst, Machtige God is Hij;

O, mij reddend, mij bewarend, voor alle zonde en schande,

Wondervol is mijn Verlosser, prijs Zijn Naam!

²¹³ Allen die dat voelen, zeg: “Amen.” [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] O, halleluja! Ik zie sommige mensen nu doorkomen met de Heilige Geest.

Ik was eens verloren, nu ben ik gevonden, vrij van veroordeling,

Jezus geeft vrijheid en een volledige redding;

Mij reddend, mij bewarend, van alle zonde en schande,

Wondervol is mijn Verlosser, prijs . . .

Laten we onze handen nu opsteken en Hem werkelijk prij- . . .

O, wondervol, wondervol, is Jezus voor mij,

Een Raadsman, de Vredevorst, Machtige God is Hij;

O, mij reddend, mij bewarend, voor alle zonde
en schande,

Wondervol is mijn Verlosser, prijs Zijn Naam!

²¹⁴ Hebt u Hem lief? O, wondervol! Geprezen zij die Fontein gevuld met Bloed, waar zondaars alle vrees voor mensen verliezen, alle veroordeling, gewoon vrij in Hem. Halleluja! O mensen, dat is echt wondervol!

²¹⁵ Nu, terwijl we dat opnieuw zingen, laten we al de Methodisten, Baptisten, Katholieken, Presbyterianen, wat er ook is, terwijl we dit “Wondervol is Jezus voor mij” zingen, laten we ons gewoon omdraaien en elkaar de handen schudden, gewoon een goede oude vermenging hebben. Weet u, ik, dat is waar ik van hou. Komaan, laten we het nu zingen terwijl we het doen.

O, wondervol, wondervol, is Jezus voor mij,

²¹⁶ [Broeder Demos Shakarian spreekt tot broeder Branham: “Broeder Branham, ik heb net bericht gekregen over president Johnson— naar het ziekenhuis gebracht met een hartaanval, en, misschien moeten we voor hem en voor ons land bidden.” Iemand zegt: “Laten we een ogenblik wachten.”—Red.]

. . . wondervol, is Jezus, (Juist, ja.)

O, Raadsman, Vredevorst,

²¹⁷ [Broeder Shakarian spreekt opnieuw tot broeder Branham: “Excuseer mij, excuseer mij opnieuw, wilt u even een ogenblik naar beneden komen?” Broeder Earl Prickett leidt de gemeente in het zingen van: *Wondervol*. Lege plek op de band. Samenkomst zingt *Er is een rivier des levens*. Lege plek op de band—Red.]

De Bijbel zei: “Bid voor degenen die gezag hebben.”

²¹⁸ Onze hemelse Vader, wij staan in een wanhopige nood voor de leider van ons land, onze president. Hij zal dit misschien nooit weten, Here, maar U weet het. Ik bid voor broeder Johnson, die belijdt een gelovige in U te zijn. En Vader, een hartaanval, hebben we begrepen, heeft hem getroffen. Ik bid, God, spaar zijn leven. We zitten nu sowieso in een—een nationale crisis. En laat Uw Geest op hem komen, Here. En nu op dit moment, in het ziekenhuis, of waar hij ook mag zijn, en laat Uw Geest neerkomen naar dat Walter Reed ziekenhuis en zijn lichaam aanraken, zijn leven sparend. Here, de man staat onder druk, meer druk dan wat wij begrijpen. Dus wij bidden, God, als gelovigen, en als een deel van dit land, bidden wij voor onze leider, dat U hem een verlenging van leven zult geven in dit grote uur, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

65-0123 Gebroken Waterbakken
Ramada Inn
Phoenix, Arizona Verenigde Staten

DUTCH

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org